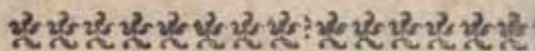

LELKI TEM-
2398 JENEZŐ,

Mellyben a' szív-béli kegyes
buzgóságok tüzétől fel gyu-
lasztatott áhítatos könyör-
gésnek kedves illata fűvel
vel az Istennek rettenetesen
fel-gerjedt haragja engesztel-
tetik, és az ő tőle ki-jóvt lűrű-
ven öldöklő tsapás a' hol-
tak és élők között álló
hivectől enyhít-

his-5m gettetik. *Gyönyörű*
1785
GYULA-FÉJIRVARATT
MDC. XLVI.

d'g's eltaradóban.

2. Corinth. 5. v. 1.

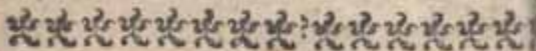
Tudjuk mi azt, hogy ha e' mi földi házunknak sátrora el- oldoztatandik éppületünk fog lennie az Istentől, kéz nélkül alkotott örök házuk az egekben.

Rom. 14. v. 8.

Ha élünk is, az Úrnak élünk, ha halunk az Úrnak halunk; akár éljünk azért, s' ahaljunk, az Uréi vagyunk.

Apoc. 14. v. 13.

Boldogok a' kik az Urban meghalnak. Uvagyon: azt mondja a' Lélek; hogy meg-rogodjanak az ő munkájiktól, és az ő tselekedetkövetik őket.

Mindenható Felsőges Ur Isten,
mi Urunk Jézus' Christusnak
szent Atyja, ki az embert, a'
mint hogy szentségben, ugy
halhatatlanfágban is teremtetted; melly-
ben, ha magát a' te beszédedhez tartotta,
és parantsolatidat által-hágván, bűnben
nem ejtette volna, mind örökké meg-
maradhatott volna: de mivel a' tsalárd ör-
dőg hazugságának inkább hívén, mint a' te
fenyegetésednek igazságának, a' meg-til-
tatott fának gyümölsét vakmerőjül meg-
kostolá, mind magát, s mind boldog-
talan maradékit halálban ejté: és immár
az-ülta, az egész emberi nemzetfégen a'
halál uralkodik, még azokon is, a' kik az
Ádám vétkének hasonlatossága szerént
nem vétkeztenek, ugy mint az apro tse-
tsemőkön; mivel azok is az első ember-
ben, kinek ágyékában voltak, mind vét-
keztenek: a' vétkeknek pedig földja a' ha-
lál. A' mint azért immár nem lehet, hogy
az ember ne vétkezzék: ugy, az is lehe-

tetlen dolog, hogy csak vagy egy- is az emberek között a' halált el. kerülhesse.

Mind az által, te Ur Isten, nem biztad az embernek életét csak a' vak történetre, hanem a' te bölts rendelkezédből határvetettél nékie, a' mellyet senki által ne hághat. A' te kezében vagy az éri, menynek földnek hatalmas Istene, minékünk mind életünk, s' mind halálunk, és tenéked adassék a' dicsőség érette, hogy minket csak e'nyi űdeig való életre- is méltoztattál, hogy a' te házában, a' mi reánk biztatott girátskával kereskedhetnénk, és Keresztyéni pályánkat futhatnók.

Oh melly fokban hullottanak- el mi melőlünk kitsinségünkől fogva, ama' mérges kigyónak fulákja miatt, s' minket pedig mind e' dig is a' nak halálos tsipésétől illetlenül hagytál. Tenéked, csak tenéked köszönjük tehát, oh minden léleknek Istene, a' mi életünket, s' a' te nevedre tulajdonitunk érette minden dicsőséget. De, imé, Felsőges Ur Isten, ki igaz vagy a' te ítéletedben, és nem szenyvedheted a' bűnt büntetetlen, fenyegetsz minket egy- gyű

gyűl-egygyig a' földnek színéről való el-
töröltetésvel; mert holott életet és halált
terjesztettél mi előttünkben, ilyen okon;
hogy ha a' te parantsolatidban járunk, és
szókat meg őrizzük, tehát a' mi napjaink-
unk számokat, meg szaporítod, és bennün-
ket e' földön nyomolókva részesít: Ha
pedig a' te beszédedet nem fogadjuk, dög
halált hozsz reánk, és el-törlesz bennün-
ket e' földről. Mi gorombák, és észtele-
nek, inkább választottuk a' halálnak útját,
mint az életét; mert a' te beszédedet meg
nem hallottuk, hanem fülünket a'ra bé-
lugtuk, a' vagy ha a'nak hangját hallottuk-
s, de csak fülünk mellől botsátottuk; és
a' te parantsolatidat vakmerőjül által hag-
guk. Azért, oh igazítelő Isten, méltán bo-
sátottad mi reánk ezt a' tűzes mirigyet,
mellyvel naponként fogyaszt és pusztít
sz bennünket.

Ísmérjük, azam, a' mi bűneinket, érez-
zük a'nak keserves földjén rajtunk; mert
meg-fosztottál sokakat közöttünk a' ma-
gunk életénél szerelmesebb magzatinktól,
sorsainkól, feleléginkől, rokofságinktól;
A 2 meg-tól.

meg-töltötted a' mi útszáinkat, házainkat
firalmas jai szozatval: meg-ásztattad
ortzáinkat keferű köny-hullatásokval; el-
szedegetted nagy részént közzülünk a' mi
gyülekezetünknek ékeiségit, a' szép vi-
rágzo iffjufágot, mind a' két ág-bélicket.

Keményebbnek terfszik, Uram, a' te tsa-
pásod mi rajtunk, mint az Ægyptus-bé-
licken volt, kiknek csak első szülőttiket
vágatád-le erős Angyalodval; de a' miein-
ket bokrosával lövőldőzteted, és öldö-
költeted a'nak mérges nyiláival; mivel mi
azoknál sokval bűnősbek-is' vagyunk.
De kérünk tégedet, irgalmaslágnak Iste-
ne, és Attya, ne feledkezzél el még ilyen
sebes haragodban-is a' te könyörületel-
ségedről, és ne emesz-meg bennünket
tellyességvel a' te busulásodban, hanem
öntözzed a' te fel-lobbant haragodnak
szikrázo tűzét irgalmaslágodnak bővsé-
ges záporával.

Noha tudjuk, s' sóhajtva meg-is valljuk
vétkünket, de még sem futunk-el előled,
mint irgalmatlan haragos biro előtt, a'
Cainval egygyütt, hanem elődben futunk,
tenéked,

tenéked, mint könyörülő Atyánknak, a
Dávidval, s' azt mondjuk: Mi vagyunk,
Uram, a' kik vétkeztünk, és a' mi bűneink-
ért a' mi bányáinkat, ártatlan kisdin-
ket, kik még a' jobb és bal-kéz között kü-
lömbséget tenni nem tudnak, miért ö-
döklöd? Légyen azért a' te kezed mi el-
lenünk, és a' mi Atyáinknak házok ellen;
elsünk inkább a' te édes atyai kezeidben,
hogy sem mint a' könyörületlen szívű
ellenfégeknek mostoha kezekben; mert
te természetfzerént irgalmas, kegyelmes
vagy, kéltő haragu, sok irgalmasságu.

Ugyan-is hová mennénk a' te Lelked
előtt, és hová futnánk a' te orczád-előtt?
mert ha az égben hágunk-fel, te ott vagy;
ha a' föld mélységében rejtezünk, ott-is
jelen vagy; ha a' hajnalnak szárnyára kel-
nénk, és a' tengernek kültő szélire repül-
nénk, oda-is a' te kezed viane bennünket,
és a' te jobb-kezed ott-is meg-fogna min-
ket.

Meg-alázzuk azért magunkat a' te ha-
talmos kezeid alatt, és előtted csak meg-
hűnyázkodunk: tselekedjél velünk vala-

...mit is jobbnak látzik a' te szemeid e-
lőtt. Te kezed munkái vagyunk, tellyes
hatalmad vagyon mi rajtunk, tellyesébb
mint a' fazéka'snak a' sáron, mellyet nem
ő teremtet; és minket a' földhöz tsap-
hatsz, porvá ronthatisz a' te igazságodnak
meg-sértődése, és bántódása nélkül, és sen-
ki tetőled azt nem kérheti: Miért tsele-
kezed ezt?

De ne gerjedjen-fel, kérünk, Felsőleges
Jehovah Isten, mi ellenünk a' te haragod,
ha szollunk te néked porok és hamvak lé-
vén. Ha a' te kegyelmes jó tetszésed, és
ha a' te el végezett tanátsodval nem ellé-
kezik, eléged-meg immár rajtunk ezt a'
szörnyű tsapást: szolitsd-meg a' te őldök-
lő Angyalodat, és mondjad nékie: *Elég
immár.* Ne törőlj-el tellyesfégesen e' föld-
nek színéről bennünket; ne vágd-el éle-
tünknek fonalát üdönknek felében, hagyd
szállitsuk még a' maradékokra-is a' te jo-
réteményidnek emlekezeteket. Lám azt
ígérted a' Salamon képében minden hi-
veidnek, hogy ha dög halál jövend e' föld-
re, és könyörögnek tenéked a' te szent
házaid.

házaiban, meg-halगतod őket az égből,
és el-vészted azt rolok. Halgass-meg te-
hát, oh igaz beszédű Isten, minket-is-kik
mostana' te házaiban azon dologért kő-
nyörgünk! Mellyért mi-is a' mi sziveink-
ben tenéked oltárt emelünk, és a' mi aja-
kainknak tulkaival hála-ado lelki áldozá-
tot tészünk. Mir-gyönyörködnél, Uram,
a' mi halálunkban? mert a' vagy a' halál-
ban vagyon-é te rólad emlékezet? a' ko-
porfokbā fekűvők tésznek-é te rólad val-
lást? Az élők, az élők a' kik te rólad val-
lást tésznek, mint, imé, mi-is mostan.

Ne szédegeds-ki az te nyájjadból a'
Pásztorokat, ne dőjtőgeds-el a' te háza
mellől a' támaszokat; bélyegeztesd-meg
Thau bőtüvel a' te szolgaidnak, és szolgál-
loidnak, kik a' népnek gonoszságán sóhaj-
tottanak, homlokikat, hogy azokat ne
illesseék ama' mi közinkben borsáttatott
fegyveres férjfiak. Kend-meg a' te sze-
relmes Fiadnak, a' mi igaz Husvéti Bárá-
nyunknak, drágalátos vérével a' mi szive-
inknek kízőbeít, hogy azt látván, béké-
vel el-mennyen mellőlünk' a' te vereke-
dő Angyalod.

A' magas

A' magas kereszt-fára szegeztetett
Christus Jésumra, ama' pusztában fel-emel-
tetett ércz kígyónak igaz valóságára, vet-
jük, Uram, e' tüzes kígyóktól mardoslat-
ván lelki testi gyógyulásért a' mi hitünk-
nek szemeit; a' te örvendetes igéretidnek
enyhitő süge flastromival kötözgetjük az
Ezechiasval a' mi halálos kelevényinket.
A' te árnyékok alá rejtezünk, oh magas-
ságos mindenható Isten, hogy a' te szár-
nyaid alatt, a' tüzes nyilak módjára repül-
ő mérges mirigyektől, a' homályban já-
ro, es délben pusztító dögöflégtől bátor-
ságosok lehessünk.

Ha pedig ugyan az, a' te felőlünk el-
végezett, és meg-változhatatlán tanácsod,
hogyezt a' pohárt velünk meg itassad, és
e' mostani dögöflég által vész véget világi
életünkben, légyen, Uram, a' te jó akara-
tod. Tsak ez egyre kérünk alázatosan,
hogy ne haragodból, se bosszú-állásodból
őlj-meg bennünket; hanem Atyai kegyel-
medből izedegejs minket, mint Josiást, az
Aryához a' következő veszedelem
előtt, és vetkeztess-le a' mi halandósá-
gunknak

gunknak öltözetiből, ily reménység alatt,
hogy a' halhatatlágnak örökké el-nyö-
heterlen ditsőséges köntösében fel-fogsz
bennünket öltöztetni az egekben.

Melly felől való gyenge hitünknek
meg-erősítettésére, mint a' Mózesnek a'
Nébo hegyéről a' Chanaán földét: ugy
minékünk-is mutasd-meg a' te ígér-et-béli
igazságodnak magas-hegyéről a' mennyei
Chánaánt; hogy a' nak örök(égül biratta-
tása felől való bizonyos reménységvel, nagy
repeve ajánlhassuk lelkeinket a' te szent
kezeidben; el-hivén minden kételkedés
nélkül, hogy a' mi üdö szerént- való testi
halálunk, minden mi földi nyomorúsá-
gunknak vége, s' a' mi mennyei örök éle-
tünknek pedig kezdete legyen.

Tanits-meg, Uram, minket a' mi ha-
landóságunkra, hogy ismérhessük-meg a'
mi életünknek rövidségét, és ne ígérjünk
magunknak e' szarándokszágban sok esz-
tendőket; sem a' hosszú élet felől való re-
ményégtől meg-tsalattatván, a' peniten-
cia-tartást ne halogassuk, se magunkat testi
bátorúságra, és e' világi hiúságos jókban
való

valo gyönyörködésre ama' bolond kazdagval ne adjuk, hogy azonban reméntenül a' mi lelkünk tőlünk meg-ne kéretessék; hanem a' mi vő-legényünket, a' Christust, minden orában ágyékink felőverzve, és szővétnekink égve jó készületvel várjuk, hogy tőle vigyázatlanul ne találtaffunk.

Engedjed, mi üdvösségünknek erős kőv-sziklája, hogy a' halálval valo rutakodásban-is, minden nehézségeken, és kifereteken győzedelmesek lehessünk, érezvén a' mi sziveinkben a' te Szent Léelkednek hathatos vigasztalását. Ne botsáls azért reánk erőnk felett valo gyötrelmeket, hogy az erőtelen természet azoktól meg-győzetvén, te ellened ne-békételenkedjék; hanem mindeneket nagy békefégyelen, és hálá-adással el-szenyedvén, ama' te szent Fiadnak a' keresztfán való utolsó szavait forgathassuk szájainkban: *Az én lelkemet.*

Sőt ha szonk el-állván, azokat nyelvünkkel nem mondhatjuk-is, sziveinkkel még-is bizodalmason gondolhassuk; és

ha ósz-

na ösztán nem szollhatunk-is, tsak foház-
kodásunkat-is halgasd-meg. Es a' mi el-
költözésünknek orája el-közelitvén, bo-
rsáid-el, Uram, a' te szolgaidot, szolgálói-
dot békével, és parantsolja' te szent An-
gyalidnak, hogy vigyék a' mi lelkeinket
az Abraham kebelében, a' hol lészén bá-
nat nélkül való rökélletes őrdöm, fájdalom
nélkül való gyönyörűség, és halál nélkül
való örök élet; és a' hol ott régedet a' szent
Angyalokkal, és a' Martyromokkal szű-
netlenül e'képpen ditsőitünk: *Szent, Sz:*

*Szent a' te neved, Seregeknek Ura Istene,
sellyes az egész meny's föld a' te
ditsőségedvel, Amen.
Mi Atyánk, &c.*

(; ✠ ?)
(? ✠ ✠ ✠ ✠ ?)
(? ✠ ?)

A D A L É K

Azon dög-halál ellen a' közönséges
könyörgéshez.

Könyörgünk ezenn-is Felségednek,
mint édes Atyánknak, Istenünknek;
hogy meg-borsátván bűneinket, a' mel-
lyekvel haragra ingerlettük Felségedet,
szüntesd-meg a' kegyetlen sűrű dög-halált
nemzetünkben.

Mi vagyunk, Uram, meg-valljuk, a' kik
vétkesztünk, és a' te kezedet méltán mi
ellenünk fordíthatod; De kérünk tége-
det alázatos buzgósággal, oh egész föld-
nek Jehovah Istené! hogy ha meg-engesz-
relődtél a' Dávidnak az Araunah szérűjén
Őkrökkel tört áldozatjával, és meg-fog-
tad az Izraelhez sújtott tsapást, s' meg-
szüntetted benne a' dög-halált: Engesz-
relődjél-meg mi hozzánk-is, a' Jésus Chri-
stusnak, a' Dávid test szerént való fiának,

A

Önnön

Önnön magával a' keresztfának oltárán
valo egyszerű áldozatjáért, és az egekben
te előtted mi-érettünk valo mindenkori
tőrekedéséért.

Parantsolj a' te Őldőklő Angyalodnak,
hogy röjtse hűveljében inamár az ő fegy-
vetét, ne mennyen odább az Őldőklésben,
és ne lövöldözzön a' te mérges nyilaidval
tovább bennünket. Ne törölj-el minket
e' földnek szinéről tellyességesen, és ne
szaggass-ki életünknek jobb korában a'
te élő hivednek seregekből: hanē orvo-
sold-meg a' mi gonoszságink miatt meg-
mérgüdt eget, hogy a' minket meg ne
dögösíthessen.

Tarts-meg minket, ha Felsőgednek jo-
tetszése, még e' halando életben valamē-
diglen, hogy tovább-is szolgálhassuk Fel-
ségedet, jobbithassuk életünket, sirat-
hassuk bűneinket, és készíthessük
boldog ki-muláshoz lelke-
inket.

Igy tégy mi velünk &c.

BCU Cluj / Central University Library Cluj